

KULTURNÍ STŘEDISKO ONV V PRAZE 2
UMĚLECKÝ KOLEKTIV

semafor

DIVADLO SEDMI MALÝCH FOREM

uvádí hudební komedii

ČLOVĚK Z PŮDY

Napsal: Jiří Suchý

Výprava: Zbyněk Hloch, J. Jireš

Hudbu složil: Jiří Šlitr

Výtvarná spolupráce: Běla Novotná

Technická spolupráce: F. Dvořák, A. Kendzierský, pohyb: Š. Koníček

Režie: Václav Lohniský, Jiří Němeček a Jiří Vrba

HRAJÍ:

Petr	Karel Brožek, Karel Charvát
Martina	Marie Poslušná, Pavlína Filipovská
Antonín Sommer, spisovatel	Miroslav Horníček, Miloš Kopecký
Hedvika	Renata Tůmová, Xandra Schránílová
Malý lord	Jiří Suchý
Přemysl	Karel Štědrý
Nezamysl	Josef Vondráček, Karel Charvát
Výmysl	Rostislav Černý, Karel Brožek
Nesmysl	Pavel Linhart, Josef Liška

Kreje kvartet Ferdinanda Havlíka

Prolog

1. DIVADLO ZAČÍNÁ

Pramínek vlasů (hudba: Jiří Suchý)

Ten, kdo leze po žebříku

2. NA PŮDĚ JE TMA

Vetešník

Vstupní árie

Píseň o mušketýrovi

3. DIVADLO POKRAČUJE

Písnička o neděli

4. AŽ ŽIJE VELRYBA

Dítě školou povinné

Stará barová lavice dává lekci mladým nadějným básníkům

5. DRAMA ROZPOLCENÉ

Můra šedivá

Nemá cenu bát se tmy a půdy

6. NÁVŠTĚVA Z TEMNOT

7. DIVADLO POKRAČUJE

Léta dozrávání

8. NAŠ ČLOVĚK

Pane Sommer, adie

Tuto hru připisujeme všem mladým umělcům, kteří v domněnání, že objevují nové, vracejí se do let dvacátých. Přejeme jim, aby raději v domněnání, že se vracejí do let dvacátých, objevovali nové!

Autoři

(Polemiky o tomto výroku vedeme každé úterý od 10 do 11,30 hod.)

ČLOVĚK Z PŮDY

Napsal: Jiří Suchý

HRAJI:

Hudbu složil: Jiří Šlitr

Výprava:

Petr - Ivan Dvořák, Martina - Pavlína

Z. Bloch a J. Jireš

Filipovská, Antonín Sommer, spisovatel,

Výtvarná spolupráce:

- zasl. um. Fr. Filipovský, Miroslav Hor-

B. Novotná

níček, Hedvika - Renata Tůmová, Malý

Režie:

lord - Rostislav Černý, Přemysl - Wal-

Jiří Němeček

demar Matuška, Nezamysl - Zdeněk

a Jiří Vrba

Braunschläger, Výmysl - Václav Štekl,

Nesmysl - Pavel Linhart

Hraje: Orchester divadla Semafor

kultura 59

Depis čtenáře.

Navštívil jsem rád Semafor. Hlavně proto, že tam hrají komedii Jiřího Suchého, jehož už znám. Jiří Suchý skládá texty k písním. Jiří Suchý skládá i melodie. Jiří Suchý také své písně zpívá. V Semaforu hraje Jiří Suchý také jednu z hlavních rolí ve hře, kterou Jiří Suchý napsal. Chtěl bych se zeptat: proč by Jiří Suchý v této hře nemohl hrát více hlavních rolí? Mně se Jiří Suchý líbí. Mám za to, že Jiří Suchý by měl vystupovat i na jiných scénách našich i zahraničních.

Robert Meluzínek,
posluchač mikrobiologie

divadelní NOVINY

S chutí do toho!

Hudební komedie Člověk z půdy, kterou napsali Jiří Suchý a Jiří Šlitr, měla premiéru. V celkem vkusné výpravě se herci pohybovali na jevišti dosti přirozeně a občas dovedli i příjemně zazpívat. Jeden z autorů ztvárnil i herecky svou úlohu poměrně svěže, v čemž mu bezesporu napomáhala slušně odvedená režie. Představitel spiso-
vatele Sommera vypracoval se nad svůj standartní výkon, zvláště když zcela pochopil svou postavu a svléknuv své vnitřní já, bohatě se opřel do kontur celé role. Mladické členky souboru mile překvapily dobře rostlou figurou, kterou plně
vkládají do hry.

jk

Znám mnohé, kteří pobíhají s cedulkou,
na níž stojí, co potřebují.

Kdo tu cedulku uvidí, řekne: To je mnoho.
Ale její majitel řekne: To je minimum.

Někdo však ukáže hrdě svou cedulku,
na níž toho stojí málo.

Bertold Brecht

Na cedulce s nápisem Semafor toho stojí opravdu málo. Totiž skoro nic. A hrdost, s níž tuto cedulku ukazujeme, plyne spíše z nelíčeného podivu, že myšlenky a touhy různých lidí se spojily a nedaly pokoje, dokud nevznikl nepočetný kolektiv, naplněný vůlí realizovat svůj záměr.

Semafor znamená: sedm malých forem. Rozumí se forem umění, zábavy, poučení. Ne se vztyčeným prstem. Spíše s rovnou myšlenkou, s přímým vtipem. Sedm proto, že hudební komedie + poezie + hudba + film + výtvarné umění + tanec + loutky = sedm možných oborů, v nichž se úsilím kolektivu může splnit ne jeden dobrý úmysl. Malých proto, že výpravná představení nejsou ani touhou Semaforu a ani by se na jeho jeviště nevešla. Malý rozsah nesmí samo-

zřejmě znamenat nízkou úroveň. I na stísněném podiu se dá hovořit o velkých věcech. I v jedné písničce se může povzbudit chuť k životu. I jeden malý obrázek může člověku říci o světě víc než rozlehlá galerie. Tak by chtěl Semafor mluvit k lidem.

Semafor dělají převážně mladí lidé. A především pro mladé lidi. Samozřejmě, že ne mentorsky a ve škrobeném límci. Jevišťe a hlediště by mělo splynout. Nechceme dělat divadlo, odvozené jen a jen od slovesa „dívat se“. Spíše od sloves „vnímati“, „spoluprožívat“, „spolutvořiti“. Naše jednota s divákem ovšem nemůže být živelná. Možná, že se dokonce víckrát neshodneme než shodneme. Možná, že zrovna dnešní večer se nebude líbit celé desáté řadě a ještě té dívce vpravo na balkóně. Ale nejde o „líbení“. Lidé ze Semaforu by chtěli rozmlouvat, přít se, dobírat se pravdy o dnešním mladém člověku, jehož potřeby je třeba naplnit. Ale často i změnit. Protože to nelze už dnes udělat jedním jediným uměleckým oborem, chce Semafor soustřeďovat mladé umělce všech oborů, aby své síly, své myšlenky, své nadání, svůj vtip dávali v nejrůznější formě do služeb tohoto úsilí. Úspěch práce Semaforu závisí i na aktivitě obecnstva a na pomoci dalších tvořivých lidí, jimž budou naše záměry pobídkou k činnosti.

Toto všechno není žádné programové prohlášení. Zásady dává naší práci současnost se svými velkými úkoly v přetváření celého lidského života. Napomůže-li Semafor v dovršení socialistické kulturní revoluce aspoň o krůček, nebude existovat marně.

A to je jediné velké společné přání, které má

SEMAFOR

CO O NÁS NAPIŠÍ, KDYŽ NAPIŠÍ

Odpověň redaktor Milan Schulz

Za hodně málo.

Mají to Pražané potíže. Musí zaplatit nemalé vstupné, dvě hodiny sedět ve špatně větrané místnosti a poslouchat divné řeči a ještě podivnější písničky. Hovoří se tu o jakémsi člověku z půdy. Ale úplně se zapomíná, kolik se na naší půdě událo historických okamžiků a že dnes půda patří těm, kteří na ní pracují. V Semaforu na ni pracuje až podivně málo lidí.

Smečky táhnou na Prahu. Na Malé scéně Ve **LIDOVÁ DEMOKRACIE** smečkách zahájil činnost kolektiv Semafor. Je to zajímavá scéna například už tím, že sem vede 36 schodů, k nimž se vchází čtyřdílnými dveřmi po předchozím průchodu průchodem. Dveře se zcela mimořádně otevírají dovnitř. Přejeme mladému umění hodně úspěchů!

Do dravého proudu.

V Semaforu cítí člověk opojnou vůni mládí. Mají tu onen pel, který se s lety tak nešťastně stírá a s nímž odchází to propastně krásné kouzlo neposkvrněných uměleckých počtů. Pro ten jásavý triumf mladé radosti by stálo za to, aby se v Semaforu více vnořili do dravého proudu dneška, aby se jim až pod kůži zadílela horká současnost, aby se košatý strom jejich miznatého umění obohatil o nové, šťavnaté plody.

LIST VŠECH PRAŽANŮ
Večerní Praha
30. ročník

**LITERÁRNÍ
& NOVINY**